

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 86. szám
2016/1.

Megjelenik havonta

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 ÉrtesítőjeSzerkesztők:
Tóthpál Tamás
(tothpaltamas@gmail.com)
Pál Gyöngyi**Boldog új évet, EKE!****SZIMA CSILLA**

Az EKE szilveszteri multság alkalmából a csikorgó hideg ellenére szép számban gyűltünk össze az Apáczai-líceum dísztermében. December 31-én este 8 óra után kezdett gyülekezni a csapat. Jó alkalom, hogy régi ismerősök újra találkozzunk, beszéljünk, felelevenítsük a régi szép emlékeket. Ilyenkor kicsit szebbé válik a világ, törődnek a gondok, felszabadul a lélek. Mindenki megteríti asztalját, finomságokkal kínálja szomszédját, mosoly árad a tekintetéből, így örömet, jókedvet nyújt környezetének. Felcsendülnek a ritmusos örökzöld melódiák; s milyen jól tudunk táncolni, rázni ezekre a ritmusokra, melyeket magunkkal hoztunk örökségképpen. Milyen kedves dallamok, hisz ezeket hallgattuk ifjúkorunkban is, de talán még a szüleink is erre vigadtak. Hagyományosan éjfél előtt elhangzott a Székely Himnusz. S éjfélkor, mikor felcsillan a tűzijáték fénye, jó alkalom, hogy megszólaljon bennünk az öröm hullámhosszán az Emlék.

Telek jutnak eszembe, hideg, havas telek. Mesébe illő hóbuckás utakon húztam a szán-

kót, csikorgott a hó a talpam alatt. Akkor forgalom nem volt az úton, összekötöttük a szánkókat. Az öreg Palkó szürke lovát befogta a szán elé, s úgy húzgált bennünket végig a falun. Mindenki versengett az utolsó helyért, hisz a szánkósorban az utolsó szánkót kanyarban úgy kifordította a centrifugális erő, hogy percekig a hótündér szárnyán érezted magad.

Telek jutnak eszembe, markáns, fergeteges hóviharak. mikor a hótorlaszok magasán sorakoztak az ablakok előtt. A csempékályhában kellemesen ropogott a tűz, s édesanyám varrni tanított, piros írásos mintát. Volga cernája, nagy gombolyag, tekeredett mellette. Csinos öltései párnaként, falvédőként most is ott díszelnek emlékezetemben.

Markáns, konok, hosszú telek jutnak eszembe, mikor fagyosan suhogtak a száraz ágak apám gyümölcsösében. Édesapámmal madáretetőt készítettünk, melyre hosszú csikokra vágott szalonnabőröt rögzítettünk, és búzaszemek szórtunk bele. Később lehasaltunk a friss hóban, és hosszan néztük a cinkéket, hogyan hívogatják egymást a finom falatokhoz.

És telek jutnak eszembe, vi-

dám, gondtalan telek, mikor nagymamám, aki az egész család gondját viselte, szilveszter éjjelén ölbe vett, és kivitt a sűrű hóesésbe. Szorosan átöleltem a nyakát, és együtt hallgattuk a harangszót. Nem volt tűzijáték, csak békésen bongott az igazfalvi harang.

– Boldog új évet, Világ, ne hagyj, hogy a gonosz megfertőzze hitünket!

– Boldog új évet, EKE, koccintottunk, miközben figyeltük az utolsó tűzijáték kialvó csillagait.

Mielőtt újra belemelegednénk a táncba, éneklésbe, elmondják néhányan jókívánságukat. Szima Márton az EKE vezetősége nevében üdvözölte az egybegyűlteket. Legyen bőség, béke, s legyen ki továbbvigye az EKE életét. Fontos, hogy valakik önzetlenül gondoskodja-

nak e nonprofit szervezet eredményes, aktív jövőjéről.

S most, mielőtt egyesek nótázásba kezdenének, eszembe jut egy kelta mondás, s én is szólok néhány szót:

*Legyen mindig előttem az út,
Fújjon mindig mögöttem a szél,
Arcodat simogassa napsugár,
Földjeidet áztassa lágy eső,
S míg újra találkozunk –
Hordozzon tenyerén az Isten.*

Tükröződések**KALLÓ MÁRTA**

Miként az elmúlt években, az Erdélyi Kárpát-Egyesület – Kolozsvár 1891 fotóklubjának tagjai idén januárban is megünnepelték a Román Fotográfia Napját, január 11-ét. Ez a nap Kolozsvár nagy szülőlt-

je, Szathmáry Pap Károly születésének dátuma, akit a világ első haditudósítójaként tartunk számon. A nagy fotográfus emléke előtt *Tükröződések* című kiállításunkkal tisztelegtünk. Az ünnepélyes megnyitót, január 12-én, a Központi Egyetemi Könyvtár előcsar-

nokában 8 fotós – Bozsoki Adrienn, Fazakas Ferenc, Jánky Mária, Jójárt Endre Tibor, Kalló Márta, Korom Mária, Lőrinczi István és Mezei Elemér – 64 képe került az érdeklődés középpontjába. Ezzel a rendezvénnyel a kolozsvári EKE fotószaki bekapcsolódtak abba az eu-

rópai méretű rendezvény-sorozatba, amelyet a nagyváradi EuroFotoArt Egyesület vezet, Tóth István kezdeményezett, és amely Szathmáry Pap Károly Nemzetközi Fotográfiai Fesztivál néven több mint 30 kiállítást foglal magába. A kiállítást házigazdaként Kovács Eszter könyvtáros nyitotta meg, aki megemlítette, hogy itt, a „Galleria Laterallia”-ban az ekéseknek ez a tizenegyedik kiállítása. Lőrinczi István a fotóklub részéről Szathmáry Pap Károly munkásságáról beszélt, aki előzőleg a képek kiválogatásában is nagy segítségünkre volt, amit ezúttal is köszönünk. Méltatta a lendületet és szorgalmat, amellyel a fotóklub tagjai évente többször is, több helyszínen kiállítják műveiket, mindig más-más témát választva, megőrizve ezáltal azt, ami környezetükben érdekes, szép vagy amit érdemes megmenteni az utókor számára, és tárlataikon közkinccsá teszik mindazt, ami így lencsevégre került.

Itt az év első Erdélyi Gyopárja

■ Megjelent az *Erdélyi Gyopár* idei első száma. A tartalomról: Meghívó az EKE-napi ünnepségre, az EKE Várába; Hívlak benneket... Vadász Szatmári István meghívója az EKE jubileumi, XXV. Vándortáborába; EKE-napi pályázat minden iskolásnak; Értékelik Nyisztor Miklós múlt és jelen dokumentálását; Kirándulások az Ördögmalomhoz és a Bocsászára; Croitor menedékház: ahová hálni járni érdemes; A Páring Natura 2000-es Védett Terület; Sűgősök a Szlovák karszton; A Tűzföldön jártam...; Az árközi Gloria-forrás; Fedezük fel a téli erdő színes gombáit!; Könyvajánló: Olimpiai álmom a Radnai-havasokban; Isten veled, Hints Miki! Búcsú Kramer Tamástól.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület kéthavonta megjelenő, természetjárás, honismeret, környezetvédelem témaköröket felölelő kiadványát keresse az EKE-osztályoknál!

Az EKE fotográfusai az Egyetemi Könyvtárban

